

6. Батько-трудівник

Характерна для св. Йосифа риса, на якій наголошувала ще перша соціальна енцикліка, «*Regum novarum*» Лева XIII, – це його зв'язок із працею. Йосиф був теслею і сумлінно працював, щоб забезпечити сім'ю. Від нього Ісус дізнався про цінність, гідність і радість можливості споживати плоди власної праці.

У наш час, коли робота знову стає нагальною соціальною проблемою, а безробіття часом досягає рекордних рівнів навіть у тих країнах, що десятиліттями жили в добробуті, необхідно по-новому усвідомити важливість гідної праці, зразковий покровитель якої – св. Йосиф.

Праця стає участю у справі спасіння, можливістю прискорити прихід Царства Божого, розвинути власні таланти й уміння, ставлячи їх на службу суспільству та спільноті. Вона дає змогу реалізуватися не тільки окремій особі, а й тій основній одиниці суспільства, яку становить сім'я. Сім'ї, яким бракує роботи, наражені на скруту, напругу, розриви й навіть безпросвітну спокосу розлучення. Як можна говорити про людську гідність, не намагаючись забезпечити кожній особі можливість гідно жити?

Людина, що працює, хай на якій роботі, співпрацює із самим Богом і по-своєму стає творцем навколишнього світу. Сучасна криза – економічна, соціальна, культурна і духовна – може підштовхнути до перевідкриття цінності, важливості й необхідності праці, породжуючи нову «нормальність», у якій буде місце для кожного. Робота св. Йосифа нагадує нам, що сам Бог, воплотившись, не погордував працею. Утрата праці, що заторкнула багатьох братів і сестер і тільки посилилася через пандемію COVID-19, має спонукати до перегляду пріоритетів. Просімо св. Йосифа Робітника допомогти нам у пошуку шляхів до того, щоб могли сказати: не залишимо жодної молоді особи, жодної людини, жодної сім'ї без роботи!